TEISINGUMO TEISMO (pirmoji kolegija) SPRENDIMAS

2005 m. liepos 21 d.*

Byloje C-30/04

dėl *Tribunale di Bolzano* (Italija) 2004 m. sausio 9 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2004 m. sausio 9 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Ursel Koschitzki

prieš

Istituto nazionale della previdenza sociale (INPS),

TEISINGUMO TEISMAS (pirmoji kolegija),

kurį sudaro ketvirtosios kolegijos pirmininkas K. Lenaerts, einantis pirmosios kolegijos pirmininko pareigas, teisėjai N. Colneric (pranešėja), K. Schiemann, E. Juhász ir M. Ilešič,

* Proceso kalba: italų.

generalinis advokatas F. G. Jacobs,
posėdžio sekretorė L. Hewlett, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. kovo 17 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— U. Koschitzki, atstovaujamos *avvocati* M. Rossi, R. Ciancaglini ir K. de Guelmi Cuccurullo,

— *Istituto nazionale della previdenza sociale* (INPS), atstovaujamo *avvocati* A. Todaro, A. Riccio ir N. Valente,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos L. Pignataro ir D. Martin,

susipažinęs su 2005 m. gegužės 4 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo

sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1983 m. birželio 2 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2001/83 (OL L 230, p. 6) ir iš dalies pakeisto 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3096/95 (OL L 335, p. 10, toliau – Reglamentas Nr. 1408/71), 46 straipsnio 2 dalies b punkto išaiškinimu.

2 Šis prašymas buvo pateiktas byloje tarp U. Koschitzki ir Italijos nacionalinio socialinės apsaugos instituto (*Istituto Nazionale della Previdenza Sociale,* toliau – INPS) dėl U. Koschitzki *pro rata* senatvės pensijos apskaičiavimo.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnis numato:

„Šiame reglamente:

<...>

t) *išmokos* ir *pensijos* reiškia visas išmokas ir pensijas, įskaitant visas jų dalis, išmokamas iš valstybinių fondų, periodiškus padidinimus ir priemokas pagal III skyriaus nuostatas, vienkartines išmokas, kurios gali būti išmokamos vietoj pensijų, ir mokėjimus, susijusius su įmokų kompensavimu".

4 Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio „Išmokų skyrimas" 1–3 dalys nurodo:

„1. Kai pagal valstybės narės teisės aktus teisė gauti išmokas įgyjama netaikant 45 arba 40 straipsnio 3 dalies, galioja šios taisyklės:

a) kompetentinga įstaiga mokėtinos išmokos dydį apskaičiuoja:

i) tik pagal jos administruojamų teisės aktų nuostatas;

ii) pagal 2 punktą;

<...>

2. Jeigu valstybės narės teisės aktais nustatytos sąlygos teisei gauti išmokas įvykdomos tik taikant 45 straipsnį arba 40 straipsnį 3 dalį, tai galioja šios taisyklės:

a) kompetentinga įstaiga apskaičiuoja teorinį išmokos dydį, į kurį atitinkamas asmuo galėtų pretenduoti, jei visi draudimo ir (arba) gyvenimo laikotarpiai, iki draudiminio įvykio įgyti pagal valstybių narių teisės aktus, kurie buvo taikomi pagal darbo sutartį dirbančiam asmeniui arba savarankiškai dirbančiam asmeniui, atitinkamoje valstybėje išmokos skyrimo metu būtų laikomi įgytais pagal jos administruojamus teisės aktus. Jeigu pagal šiuos teisės aktus išmokos dydis nepriklauso nuo įgytų laikotarpių trukmės, toks dydis laikomas šiame punkte nurodytu teoriniu dydžiu;

b) kompetentinga įstaiga vėliau, remdamasi pagal ankstesnį punktą apskaičiuotu teoriniu dydžiu, nustato faktinį išmokos dydį pagal santykį tarp draudimo ar gyvenimo laikotarpių, iki draudiminio įvykio įgytų pagal jos administruojamus teisės aktus, trukmės ir bendros draudimo ar gyvenimo laikotarpių, iki draudiminio įvykio įgytų pagal visų atitinkamų valstybių narių teisės aktus, trukmės.

3. Atitinkamas asmuo turi teisę iš kiekvienos valstybės narės kompetentingos įstaigos gauti didžiausią pagal 1 ir 2 dalis apskaičiuotą išmokos dydį, nepažeidžiant teisės aktų nuostatų dėl išmokų sumažinimo, jų mokėjimo sustabdymo ar nutraukimo.

Tuo atveju išmokų dydžių palyginimas atliekamas jau pritaikius minėtas nuostatas."

5 Šio reglamento 46a straipsnio „Bendrosios nuostatos dėl invalidumo, senatvės išmokų ar išmokų išlaikytiniams sumažinimo, sustabdymo ar nutraukimo pagal valstybių narių teisės aktus“ 3 dalis nustato:

„Taikant valstybės narės teisės aktų nuostatas dėl invalidumo, senatvės išmokų ar išmokų išlaikytiniams sumažinimo, jų mokėjimo sustabdymo ar nutraukimo joms sutapus su tos pačios rūšies arba skirtingomis išmokomis ar su kitomis pajamomis, galioja šios taisyklės:

a) į išmokas, įgytas pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba į kitas pajamas, gautas kitoje valstybėje narėje, turi būti atsižvelgiama tik tuo atveju, jeigu pirmosios valstybės narės teisės aktais nustatyta, kad atsižvelgiama į užsienyje įgytas išmokas ar pajamas;

b) turi būti atsižvelgiama į kitos valstybės narės paskirtų išmokų dydį iki išskaitant mokesčius, socialinio draudimo įmokas ir kitus atskirus mokėjimus ar išskaitas;

c) neturi būti atsižvelgiama į pagal kitos valstybės narės teisės aktus įgytų savanoriško ar neprivalomo tęstinio draudimo išmokų dydį;

d) jeigu galioja tik vienos valstybės narės teisės aktų nuostatos dėl išmokų sumažinimo, jų mokėjimo sustabdymo ar nutraukimo dėl to, kad atitinkamas asmuo gauna pagal kitos valstybės narės teisės aktus mokamas panašias ar kitos

rūšies išmokas arba kitas pajamas kitos valstybės narės teritorijoje, pagal pirmosios valstybės narės teisės aktus mokama išmoka gali būti sumažinama tik išmokų, mokamų pagal kitos valstybės narės teisės aktus, arba pajamų, gaunamų kitos valstybės narės teritorijoje, dydžiu."

6 Reglamento Nr. 1408/71 46c straipsnio „Specialios nuostatos, taikomos vienai ar kelioms 46a straipsnio 1 dalyje nurodytoms išmokoms sutapus su dviejų ar kelių atitinkamų valstybių narių viena ar daugiau skirtingų rūšių išmokomis ar kitomis pajamomis" 2 dalis nustato:

„Jeigu atitinkama išmoka yra apskaičiuota pagal 46 straipsnio 2 dalį, taikant valstybės narės teisės aktų nuostatas dėl išmokų sumažinimo, jų mokėjimo sustabdymo ar nutraukimo į kitų valstybių narių skirtingos rūšies išmoką ar išmokas arba kitas pajamas bei visus kitus dalykus turi būti atsižvelgiama proporcingai pagal 46 straipsnio 2 dalį nurodytus draudimo ir (arba) gyvenimo laikotarpius ir tuo remiantis apskaičiuojama minėta išmoka."

Nacionalinės teisės aktai

7 Priedas, būtinas, kad pensija atitiktų minimalią pensiją, yra išmoka, kurią Italijos Respublika per INPS moka invalidumo, senatvės arba išlaikytinių pensijos išmokų gavėjams, kad papildytų jų gaunamą pensiją, jeigu apskaičiavus sumokėtas įmokas jos dydis yra mažesnis nei minimalaus pragyvenimo dydis. Kiekvienais metais nustatomas minimalios pensijos dydis priklauso nuo pajamų, ir ji visiškai apmokama pagal bendrąją mokesčių sistemą.

8 1983 m. rugsėjo 12 d. Dekreto – įstatymo Nr. 463 dėl skubių socialinės apsaugos ir valstybės išlaidų kontrolės priemonių ir dėl nuostatų reglamentuojančių įvairius viešojo administravimo sektorius ir tam tikrų terminų pratęsimą (1983 m. rugsėjo 12 d. GURI Nr. 250, toliau – Dekretas įstatymas Nr. 463/83), kurį pakeitė 1983 m. lapkričio 11 d. Įstatymas Nr. 638 (1983 m. lapkričio 11 d. GURI Nr. 310, toliau – Įstatymas Nr. 638/83) 6 straipsnis nustatė, kad teisė į priedą įgyjama, jei įvykdoma bendra sąlyga, kad išmokos gavėjas negauna viršutinę ribą viršijančių pajamų ir kad jis kartu su sutuoktiniu negauna viršutinę ribą viršijančių pajamų, išskyrus tam tikras įstatyme įtvirtintas išimtis.

9 1992 m. gruodžio 30 d. Dekreto-įstatymo Nr. 503 (GURI, Nr. 305, paprastasis priedas, 1992 m. gruodžio 30 d., toliau – Dekretas-įstatymas Nr. 503/92) 4 straipsnis pakeitė Įstatymo Nr. 638/83 6 straipsnį, nustatydamas naujas pajamų ribas įgyti teisę gauti tokį priedą. Apskaičiuojant pajamų ribas buvo įtrauktos ir kartu gyvenančio sutuoktinio pajamos, kai sutuoktiniai nėra oficialiai išsiskyrę.

10 1995 m. rugpjūčio 8 d. Įstatymo Nr. 335 dėl privalomosios ir papildomos pensijų sistemos reformos (GURI, Nr. 190, paprastasis priedas, 1995 m. rugpjūčio 16 d., toliau – Įstatymas Nr. 335/95) 1 straipsnio 16 dalis nustato bendrą principą, jog „nuostatos dėl priedo, būtino, kad pensija atitiktų minimalų dydį, nėra taikomos pensijoms, skiriamoms remiantis išimtinai įmokų sistema".

11 Įstatymo Nr. 335/95 3 straipsnio 15 dalis nustato:

„Nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos pensijos, į kurią įgyjama ar buvo įgyta teisė sudėjus draudimo laikotarpius bei tarptautinėse sutartyse ir susitarimuose dėl socialinės apsaugos numatytas įmokas, dydis per mėnesį negali būti mažesnis nei

viena keturiasdešimtoji nustatytojo minimalaus pensijos dydžio, taikomo šio įstatymo įsigaliojimo arba pensijos paskyrimo dieną, jeigu ji yra vėlesnė. Jeigu metai nėra pilni, tokia suma negali būti mažesnė nei 6 000 lyrų per mėnesį". (Neoficialus vertimas)

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

12 Nuo 1996 m. spalio mėn. U. Koschitzki gauna Italijos senatvės pensiją. Ji sukaupė 262 įmokų savaites Italijoje ir 533 savaites Vokietijoje, iš viso 795 įmokų savaites.

13 1996 m. spalio mėn. U. Koschitzki šeimos pajamos viršijo Dekreto-įstatymo Nr. 503/92 4 straipsnyje nurodytą ribą. 1996 m. šeimos pajamas sudarė jos bei kartu gyvenančio sutuoktinio pajamos, iš viso 39 769 000 ITL, t. y. 20 538,97 EUR. Tais pačiais metais Įstatymo Nr. 638/83 6 straipsnyje nurodyta riba buvo pakeista Dekreto-įstatymo Nr. 503/92 4 straipsniu, nustatančiu 660 300 ITL, t. y. 341,01 EUR ribą per mėnesį.

14 U. Koschitzki ir INPS ginčija tai, ar nustatant teorinės pensijos dydį, esantį *pro rata* pensijos apskaičiavimo pagrindu, turi būti atsižvelgta į priedą, kuriuo būtiną, kad pensija atitiktų minimalią Italijos pensiją.

15 Remdamasi 1998 m. spalio 24 d. Sprendimu *Stingo ir Panfilo* (C-132/96, Rink. p. I-5225), U. Koschitzki tvirtina, kad, jos manymu, į pateiktą klausimą reikia atsakyti teigiamai. Ji teigia, kad Italijos *pro rata* pensija, kurią ji pradėjo gauti nuo

1996 m. spalio 1 d., turi būti apskaičiuojama taip: minimalią 1996 m. pensiją (660 300 ITL prilyginama 341,01 EUR) dauginant iš Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies b punkte nurodyto proporcingo sumažinimo koeficiento (262 savaitės: 795 savaičių prilyginama 0,32956, o tai yra lygu 217 600 ITL (112,38 EUR)).

16 INPS nuomone, šiuo atveju nustatant teorinį pensijos dydį nėra reikalo atsižvelgti į nagrinėjamą priedą. Toks dydis yra 36 540 ITL (18,87 EUR), todėl Italijos *pro rata* pensija per mėnesį būtų 12 042 ITL (6,21 EUR).

17 Galiausiai INPS nusprendė mokėti 83 000 ITL pensiją, t. y. 42,86 EUR per mėnesį.

18 *Tribunale di Bolzano* prašyme dėl prejudicinio sprendimo priėmimo nurodo, jog remdamasi minėto sprendimo *Stinco ir Panfilo* tekstu U. Koschitzki yra teisi dėl apskaičiavimo būdo. Vis dėlto, jo manymu, šiame sprendime nepatikslinta, ar į tokį priedą, esantį Italijos *pro rata* pensijos apskaičiavimo pagrindu, privaloma atsižvelgti visada, net jeigu šeimos pajamos viršija Italijos įstatyme nustatytą ribą.

19 Pagrindinėje byloje šeimos pajamos, t. y. U. Koschitzki ir kartu su ja gyvenančio sutuoktinio pajamos neginčijamai viršijo nustatytą pajamų ribą. Pagal Italijos teisės aktus U. Koschitzki neturėjo teisės reikalauti priedo, būtino, kad pensija atitiktų minimalią Italijos pensiją.

20 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nurodė, kad, INPS teigimu, ieškovės siūlomas apskaičiavimo būdas yra neteisingas, nes Italijos pensijos ir „tarptautinės" pensijos gavėjas būtų nevienodai traktuojamas. Jeigu Teisingumo Teismas pritartų INPS, prie minėto sprendimo *Stinco ir Panfilo* rezoliucinės dalies pabaigos reikėtų pridurti: „jeigu nėra viršijamos pajamų ribos ir kitos numatytos sąlygos".

21 Tokiomis aplinkybėmis prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šį klausimą:

„Ar atsižvelgiant į EB 42 straipsnį <...>, kuris socialinės apsaugos srityje įpareigoja valstybes nares imtis priemonių, būtinų laisvam darbuotojų judėjimui užtikrinti, Reglamento (EEB) Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies b punktas turi būti aiškinamas taip, kad Italijos *pro rata* pensijos skaičiavimo pagrindas visada turi būti tariama pensija, papildyta, kad atitiktų minimalią pensiją, net jei Italijos įstatyme nustatytos pajamų ribos (Įstatymo Nr. 638/83 6 straipsnis, pakeistas Dekreto-įstatymo 503/92 4 straipsniu) buvo viršytos, arba kad šis pagrindas turi būti grynoji tariama pensija (nepapildytas teorinis dydis), jeigu pensija viršija Italijos teisėje aktuose nustatytą pajamų ribą priedui gauti?"

Dėl prejudicinio klausimo

22 Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies b punktas, su kuriuo yra susijęs pateiktas klausimas, daro nuorodą į šio straipsnio 2 dalies a punkte numatytą teorinį dydį. Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia, ar

pagal Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies a punktą nustatant teorinės pensijos dydį, esantį *pro rata* pensijos apskaičiavimo pagrindu, reikia atsižvelgti į priedą, būtiną, kad pensija atitiktų pagal nacionalinę teisę nustatytą minimalią pensiją, kai viršijama nacionalinės teisės aktuose nustatyta pajamų riba.

23 Atsakant į šį klausimą primintina, kad minėto sprendimo *Stingo ir Panfilo* 22 punkte Teisingumo Teismas konstatavo, jog Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, kad jis įpareigoja teorinį pensijos dydį *pro rata* pensijos pagrindu nustatančią kompetentingą įstaigą atsižvelgti į priedą, būtiną, kad pensija atitiktų pagal nacionalinės teisės aktus nustatytą minimalią pensiją.

24 Byloje, kurioje buvo priimtas minėtas sprendimas, INPS, laikydamasis Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies nuostatų, Stinco ir Panfilo suteikė *pro rata* pensijas, apskaičiuotas tariamų pensijų pagrindu, kurias ieškovai gavo, lyg visą savo gyvenimą jie būtų dirbę Italijoje. Šių tariamų pensijų dydis buvo toks, kad jei suinteresuotieji asmenys būtų turėję teisę į tokią nacionalinę pensiją, jiems būtų skirtas Italijos įstatyme numatytas priedas, kad pensija atitiktų minimalią pensiją (žr. minėto sprendimo *Stinco ir Panfilo* 8 punktą).

25 Kadangi šiuo atveju buvo viršytos nacionalinėje teisėje dėl priedų, kad pensija atitiktų minimalią pensiją, nustatytos pajamų ribos, apdraustasis asmuo, kaip antai U. Koschitzki, kuri visą savo gyvenimą dirbo nagrinėjamoje valstybėje narėje, tokio priedo reikalauti negalėjo.

26 Nustatant, ar tokiomis aplinkybėmis skaičiuojant Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies a punkte numatytą teorinės pensijos dydį turi būti atsižvelgta į nagrinėjamą priedą, šią nuostatą reikia aiškinti atsižvelgiant į jos formuluotę bei tikslą.

27 Iš Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies a punkto nuostatų aiškiai matyti, kad teorinės pensijos dydis turi būti apskaičiuojamas taip, lyg apdraustasis asmuo savo profesinę veiklą būtų vykdęs išimtinai nagrinėjamoje valstybėje narėje (1980 m. birželio 10 d. Sprendimo *Menzies*, 793/79, Rink. p. 2085, 10 punktas).

28 Dėl šio straipsnio tikslo Teisingumo Teismas jau pripažino, kad apskaičiavimu, vykdomu remiantis šia nuostata, siekiama darbuotojui užtikrinti maksimalų teorinį pensijos dydį, kurio būtų galima reikalauti, jeigu visi draudimo laikotarpiai būtų įgyti nagrinėjamoje valstybėje narėje (minėto sprendimo *Menzies* 11 punktas).

29 Iš to išplaukia, kad jeigu nagrinėjamos valstybės narės teisės aktai numato, kad teisė į priedą priklauso nuo to, ar gavėjo pajamos neviršija nustatytos ribos bei jo ir sutuoktinio pajamos neviršija aukštesnės ribos, tuomet skaičiuojant Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies a punkte numatytą teorinį pensijos dydį reikia atsižvelgti ir į šią nuostatą.

30 Vis dėlto U. Koschitzki tvirtina, kad gali būti taikomas kitas būdas. Šiuo požiūriu ji toliau nurodė, kad, viena vertus, reikia atsižvelgti į Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio t punkte esančios sąvokos „išmoka" apibrėžimą, pagal kurį: „išmokos" ir „pensijos" reiškia visas išmokas ir pensijas, įskaitant visas jų dalis,

išmokamas iš valstybinių fondų <...>" Todėl priedas, esantis bazinės išmokos dalimi, negali būti pašalintas iš teorinės pensijos apibrėžimo.

31 Tačiau, siekiant nustatyti teorinės pensijos dydį, vien tai, kad minėtas priedas Reglamento Nr. 1408/71 1 straipsnio t dalies prasme laikomas išmoka, nereiškia, kad į jį reikia atsižvelgti. Pareiga atsižvelgti į priedą nereiškia, kad jis turėtų būti aiškinamas kitaip nei nacionalinėje teisėje.

32 Iš to išplaukia, kad priedo, skirto, jog pensija atitiktų minimalią Italijos pensiją, priskyrimas „išmokai" neįpareigoja nustatant Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies a punkte numatytos teorinės pensijos dydį įtraukti priedo, kurio pensiją gaunantis asmuo negalėtų reikalauti remdamasis vien nacionaline teise.

33 Kita vertus U. Koschitzki rėmėsi keliais Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 3 dalimi, 46a straipsniu ir 46c straipsniu grindžiamais argumentais. Pirmiausia ji teigia, kad Italijos įstatyme įtvirtinta pajamų riba turi būti suprantama kaip nuostata dėl sumažinimo minėtų 46a ir 46c straipsnių prasme. Antra, ji teigia, kad pagal 46 straipsnio 3 dalį pirmas jos pensijos apskaičiavimo etapas turi būti atliktas pagal to paties straipsnio 2 dalį, neatsižvelgiant į nacionalines nuostatas, susijusias su sumažinimu. Nuostatos dėl sumažinimo yra svarbios tik antruoju apskaičiavimo etapu, kuomet palyginamas tik pagal nacionalinės teisės aktus mokamas dydis, įskaitant nesutampančias nuostatas, ir pagal Bendrijos teisę priklausantis dydis, įskaitant nesutampančias nuostatas. Šiuo požiūriu ji nurodė 1992 m. birželio 11 d. Sprendimą *Di Crescenzo ir Casagrande* (C-90/91 ir C-91/91, Rink. p. I-3851, 27 punktas).

34 Tokios išvados grindžiamos klaidingu Reglamento Nr. 1408/71 aiškinimu.

35 Remiantis nusistovėjusia teismo praktika, nacionaline taisykle Reglamento Nr. 1408/71 prasme turi būti laikoma nuostata dėl išmokų sumažinimo, jei numatytas apskaičiavimas sumažina pensijos, kurios atitinkamas asmuo gali reikalauti, dydį, nes jis gauna išmoką iš kitos valstybės narės (ypač žr. 1998 m. spalio 22 d. Sprendimo *Conti*, C-143/97, Rink. p. I-6365, 25 punktą ir 2002 m. kovo 7 d. Sprendimo *Insalaca*, C-107/00, Rink. p. I-2403, 16 punktą).

36 Pagrindinėje byloje, atvirkščiai, nagrinėjami nacionalinės teisės aktai nėra išmokos sumažinimas Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 3 dalies, 46a straipsnio ir 46c straipsnio prasme.

37 Dėl minėto sprendimo *Di Crescenco ir Casagrande* reikėtų pastebėti, kad jame aptariama situacija, kurioje buvo nagrinėjamas išmokų sumažinimas Reglamento Nr. 1408/71 prasme. Todėl šis sprendimas nepatvirtina argumento, kuriuo remiasi ieškovė.

38 Iš to, kas išdėstyta, darytina išvada, jog į pateiktą klausimą reikia atsakyti, kad Reglamento Nr. 1408/71 46 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, jog nustatydama teorinės pensijos dydį, esantį *pro rata* pensijos apskaičiavimo pagrindu, kompetentinga įstaiga nėra įpareigota atsižvelgti į priedą, būtiną, kad pensija atitiktų nacionalinės teisės aktuose nustatytą minimalią pensiją, jei viršijęs su šiuo priedu susijusių nacionalinės teisės aktų nustatytą pajamų ribą apdraustasis asmuo, vykdęs savo profesinę veiklą nagrinėjamoje valstybėje narėje, tokio priedo reikalauti negali.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

39 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (pirmoji kolegija) nusprendžia:

1971 m. birželio 14 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims, savarankiškai dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, iš dalies pakeisto ir atnaujinto 1983 m. birželio 2 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 2001/83 ir iš dalies pakeisto 1995 m. gruodžio 22 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 3096/95, 46 straipsnio 2 dalies a punktas turi būti aiškinamas taip, jog nustatydama teorinės pensijos dydį, esantį *pro rata* pensijos apskaičiavimo pagrindu, kompetentinga įstaiga nėra įpareigota atsižvelgti į priedą, būtiną, kad pensija atitiktų nacionalinės teisės aktuose nustatytą minimalią pensiją, jei viršijęs su šiuo priedu susijusių nacionalinės teisės aktų nustatytą pajamų ribą apdraustasis asmuo, vykdęs savo profesinę veiklą nagrinėjamoje valstybėje narėje, tokio priedo reikalauti negali.

Parašai.